

Arrest

nr. 227 665 van 21 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster
van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. EL KHOURY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2018 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 december 2018 voor X met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2019.

Gelet op het arrest nr. 219 539 van 8 april 2019 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 25 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. EL KHOURY, die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoekster (V.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U heeft de Venezolaanse nationaliteit, en u bent geboren in de stad X op X 1987. U bent Katholiek. U verhuisde op jonge leeftijd naar de stad San Diego, in de staat Carabobo. U studeerde wiskunde, en u studeerde af aan de universiteit van Carabobo, in het jaar 2009. U huwde in het jaar 2007 met J.C.Z.Z., en na uw huwelijk, ging u bij hem inwonen in de stad San Diego. Op 13 januari 2013 werd uw zoon N. geboren, en u verhuisde samen met uw echtgenoot naar de stad Merida. Uiteindelijk gingen u en uw echtgenoot uit elkaar, en in het jaar 2014, leerde u uw huidige partner kennen, genaamd A.. U woonde samen met hem, en uw ouders, in uw eigen appartement in de stad Merida. U werkte er aan de Scuola Technika Simon Rodriguez, als wiskundeleerkracht.

In het jaar 2014 werd u ook lid van de partij Un Nuevo Tiempo, die zich wilde verzetten tegen de regerende partij van president Maduro. Uw toetreding was op aanraden van uw huidige vriend A.V., die reeds lid was van de partij. U ronselde handtekeningen voor petitie's, en u woonde ook vergaderingen bij. Aan het begin van het jaar 2015, kreeg u een job aangeboden als coördinatrice van het voedingsprogramma op uw school. In dezelfde periode wisselde de school echter van directeur. De nieuwe directeur, genaamd C., behoorde tot de regerende partij in Venezuela. Alle professoren die de oppositie aanhingen werden in een andere positie aangesteld. Uw aanstelling als coördinatrice ging niet door, en u mocht ook geen wiskunde meer geven. U onderwees vanaf dan sociale wetenschappen, een vak waar u slechts weinig vertrouwd mee was. U diende ook deel te nemen aan pedagogische zaterdagen, waarbij u propaganda voor de regerende partij moest verspreiden. In de maand juli van het jaar 2015, vertrok uw broer, genaamd D., uit Venezuela. Hij kreeg immers problemen met de autoriteiten omwille van de door hem – en uw vader – opgerichte nieuwssite Notilogia.com. Hij diende een verzoek tot internationale bescherming in, in België, op 24 juli 2015. Op 27 oktober 2015 werd hij als vluchteling erkend.

Omdat u zich ongemakkelijk voelde bij de pedagogische zaterdagen, besloot u een brief te schrijven, gericht tot de directeur, waarin u uw ongenoegen uitte over de gang van zaken op school. De directeur wilde deze echter niet in ontvangst nemen. Daarop besloot u de brief te publiceren op de nieuwssite van uw broer D.. Dit deed u rond de maand maart van het jaar 2016. De week erna, begon de directeur u onder druk te zetten om de brief van de nieuwssite te halen, maar u weigerde. Eind maart begonnen u en uw familie telefonische bedreigingen te ontvangen. Op een twee à drietal weken tijd, kregen u en uw familie tot zeven keer een telefonische bedreiging. Ook uw auto werd beschadigd en beklad. In de maand mei van het jaar 2016 gaf u de bedreigingen, en de beschadigingen aan uw auto, aan bij de politie. Zij vonden echter dat u onvoldoende bewijzen had. U besliste daarop om het land te verlaten. Uw broer, D., die reeds in België verbleef, regelde uw reis en betaalde uw tickets. Op 24 mei 2016 reisde u per vliegtuig naar België, samen met uw zoon N.. U diende een verzoek in tot internationale bescherming op 30 mei 2016.

B. Motivering

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. **Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***

Vooreerst, dient opgemerkt, dat u weinig geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de problemen die u had op uw school in de stad Merida, en de daaropvolgende bedreigingen tegen u en uw familie. Bovendien, zijn deze verklaringen tegenstrijdig met de verklaringen die uw ouders hebben afgelegd voor het CGVS. U verklaarde dat u als wiskundelerares werd gedwongen om andere vakken te onderrichten in de school, omdat u gekant was tegen de huidige regerende partij in Venezuela (zie notities CGVS, p.11). U was wiskundeleerkracht, maar werd gedwongen om sociale wetenschappen te onderwijzen. U moest ook deelnemen aan de zogenaamde pedagogische zaterdagen, waarbij u werd verplicht propaganda te voeren voor de regerende partij.

Er dient echter opgemerkt dat er ernstige twijfels kunnen worden geplaatst bij uw werkelijke aanstelling als leerkracht sociale wetenschappen. Er kan immers niet worden ingezien om welke redenen u werd toegelaten – en zelfs verplicht – om deze vakken te onderwijzen.

Deze vakken zouden u immers meer in staat stellen uw leerlingen te beïnvloeden met uw eigen politieke standpunten. Afgezien van het feit dat het, op grond van onderstaande, reeds weinig aannemelijk is dat u verplicht was andere vakken te onderwijzen dan wiskunde, is het ook danig merkwaardig dat u op de school mocht blijven werken, zelfs al bleek u lid van een oppositiepartij. U zei immers zelf dat de directeur zich wilde ontdoen van alle professoren die toebehoorden aan partijen die tot de oppositie behoorden (zie notities CGVS, p.11). Vreemd genoeg, mocht u echter wel blijven, en meer nog, u kreeg de kans om sociale wetenschappen te onderwijzen. Zelfs nadat u een brief had geschreven naar de directeur, en deze nog eens gepubliceerd had op de nieuwssite Notilogia.com, die door het regime als bedreigend wordt beschouwd, mocht u nog steeds aanblijven. Dit, terwijl u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud zelf had gesteld dat de directie uw job zou afnemen, wanneer u niet deed wat werd gevraagd (zie notities CGVS, p.11). Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u zelf niet ergens anders ging werken, gezien u bedreigingen ontving van uw schooldirectie, maar uw antwoorden bleken opnieuw uiterst merkwaardig, en bovendien kan uit dezelfde antwoorden bezwaarlijk worden afgeleid dat u enige vrees koesterde met betrekking tot deze bedreigingen. U antwoordde namelijk dat u behoorde tot het personeel van het ministerie van onderwijs, en dat u één van de best betaalde jobs had in Venezuela (zie notities CGVS, p.21). U stelde dat u zonder deze job geen goed leven zou leiden, en ook niet met uw familie zou kunnen leven. Geconfronteerd met het feit dat u, uw zoon en uw ouders werden bedreigd door de directie van de school waar u les gaf, en opnieuw gevraagd of u dan nooit heeft gedacht om ergens anders te gaan werken of wonen in Venezuela, antwoordde u dat u reeds eerder had gesolliciteerd voor een overplaatsing, van de stad Valencia naar de stad Merida. U stelde dat een nieuwe overplaatsing niet zou worden toegestaan, en zeker niet omwille van de gebeurtenissen die zich hadden voorgedaan. **Dat u dergelijk weinig moeite zou doen om de school te verlaten – terwijl u van dezelfde school bedreigingen ontving, die ook gericht waren tegen uw ouders en uw zoon –, omdat u op deze school een goed loon ontving, is dan ook zodanig weinig aannemelijk, dat afbreuk wordt gedaan aan uw motieven tot vertrek uit Venezuela.** Verder, bleek u er ook nooit aan gedacht te hebben de brief, gericht aan de directie van uw school, te verwijderen van de nieuwssite van uw broer, om de bedreigingen te doen ophouden (zie notities CGVS, p.19). Gevraagd om welke redenen u dit niet overwoog – gezien u toch serieuze bedreigingen had ontvangen – kon u enkel, zeer vaag, stellen dat u alles zou moeten doen wat zij tegen u zeggen indien u de brief zou verwijderen, en voegde u er – weinigzeggend – aan toe dat ze dan alles met u zouden kunnen doen. **De redenen die u aangaf voor het behoud van de brief op de nieuwssite Notilogia.com, beheerd door uw broer D. – die reeds gevlucht was voor de autoriteiten in Venezuela en erkend werd als vluchteling in België – zijn dan ook danig weinig overtuigend.** Ten slotte, wat betreft deze bedreigingen, namelijk de dreigtelefoons en de beschadigingen aan uw auto, die u en uw familie ontvingen, kan het volgende worden vastgesteld. Ten eerste, kan u absoluut niet duidelijk aangeven van wie deze dreigtelefoons uitgingen. Zo gaat u er zelf van uit dat ze uitgaan van de directie van de school (zie notities CGVS, p.18). Later tijdens het persoonlijk onderhoud, zei u echter dat men natuurlijk nooit weet wie ze uitvoert, maar dat ze waarschijnlijk van de collectivo's afkomstig zijn. Gevraagd of de beschadigingen aan uw auto van dezelfde personen afkomstig waren, zei u opnieuw dat dit waarschijnlijk wel het geval was, omdat de beschadigingen op de school gebeurd waren. Ten tweede, wat betreft het tijdstip waarop deze telefonische bedreigingen doorgingen, dient opgemerkt, dat uw verklaringen niet overeenstemmen met deze van uw ouders, die voor het CGVS werden gehoord op 25 juni 2018. Zo stelde uw vader dat hij werd bedreigd in de maanden juli en augustus van het jaar 2016 (zie notities CGVS, dossier 1712868, p.17 en p.20), en dus twee maanden nadat u reeds uit Venezuela vertrokken was. Verder, gaf uw vader nergens tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat deze bedreigingen zouden te maken hebben met uw situatie. Hij stelde enkel dat ze te maken hadden met de nieuwssite Notilogia.com, en het bedrijf Venemedia, waarvan hij medeoprichter was (zie notities CGVS dossier 1712868, p.18). De bedreigingen gaven aan dat uw vader moest stoppen met het publiceren van artikels die zich tegen de regering kantten, maar tegelijkertijd stelde uw vader dat hij niet kan zeggen om welke soort artikels dit gaat, gezien hij geen kennis had over wat er precies werd gepubliceerd. Hij stelde dat dit een zaak van de schrijvers en de redacteurs was. **Dat u vertelde dat uw ouders herhaaldelijk werden bedreigd omwille van de brief die u op de nieuwssite Notilogio.com had gepubliceerd, terwijl uw vader stelde geen kennis te hebben van wat er precies werd gepubliceerd op de site, is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde bedreigingen door de autoriteiten, gericht aan u en uw familieleden.**

Zeker, gezien u duidelijk had gesteld dat de eerste dreigtelefoon uw vader had bereikt, omdat u zelf nog op school was, en dat hem duidelijk werd verteld dat uw brief van de nieuwssite moest worden gehaald, omdat ze wisten waar uw zoon [N.] zich bevond, en jullie allebei lastig zouden worden gevallen.

Dat uw vader hiervan geenszins gewag maakt tijdens zijn persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en bovendien stelde dat hij slechts na uw vertrek uit Venezuela dreig telefoons had ontvangen, zet de geloofwaardigheid van uw verhaal dan ook ernstig op de helling. Bovendien, wanneer tijdens het persoonlijk onderhoud van uw vader wordt gesproken over uw problemen, geeft hij opnieuw nergens aan dat u bedreigingen zou hebben ontvangen vanwege de directie van uw school. Hij stelde enkel dat u op uw werk onder druk stond, omdat posities van leerkrachten vooral aan voorstanders van de regering worden toegekend (zie notities CGVS dossier 1712868, p.22). Hij stelde dat hij op het moment van uw problemen bij u inwoonde, en hij zei dat hij dacht dat u discreet was over uw politieke sympathieën op het werk, omdat u anders risico zou lopen op uitsluiting. **Mocht u werkelijk ernstige bedreigingen hebben ontvangen vanwege een brief die u op de website van Notilogio.com zou hebben geplaatst, kan tenminste worden verwacht dat uw vader hiervan op de hoogte zou zijn.**

Wat betreft het feit dat u lid bent van de politieke organisatie Un Nuevo Tiempo, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft weten te maken enige vrees voor vervolging te koesteren in uw land van herkomst vanwege dit lidmaatschap. Zo verklaarde u zelf dat u vooral een hulp was binnen de partij, en dat u actie ondernam wanneer er extra hulp nodig was, zoals het verzamelen van handtekeningen (zie notities CGVS, p.13). U was ook aanwezig op vergaderingen om te luisteren naar de voorstellingen van de leidinggevenden. U zei dat uw school van uw lidmaatschap op de hoogte kwam omdat u had deelgenomen aan vergaderingen op de Plaza Bolivar in de stad Merida (zie notities CGVS, p.12). U was er aanwezig toen u met de partij een aanvraag had gedaan voor een referendum met het oog op het verwerpen van de verkiezingen. U stelde dat de leden van de colectivo's die aanwezig waren, foto's en video's hadden genomen van de aanwezigen op de Plaza Bolivar. Omdat er bijeenkomsten zijn tussen deze colectivo's en regeringsleden, kon uw schooldirecteur achterhalen wie sympathisant was van de regering, en wie dit niet was. **Er dient echter opgemerkt dat hierboven reeds werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen die u had op uw school, en die verband hielden met uw lidmaatschap van een oppositiepartij.** Verder, gaf u ook zelf aan geen andere problemen te hebben gekend die rechtstreeks in verband staan met uw activiteiten voor de partij (zie notities CGVS, p.20).

Ten tweede, dient opgemerkt, dat u met uw eigen, geldig Venezolaans paspoort, uit Venezuela bent vertrokken. Dat u met uw eigen paspoort Venezuela per vliegtuig kon verlaten, wijst er enkel op dat u geenszins door de Venezolaanse autoriteiten wordt gezocht. U verklaarde uit Venezuela te zijn vertrokken in de maand mei van het jaar 2016 (zie notities CGVS, p.19). U vertrok vanuit de hoofdstad Caracas, en u gebruikte daarvoor uw eigen paspoort (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd of alles goed verlopen is op de luchthaven, wanneer u Venezuela verliet, antwoordde u dat u geen problemen heeft gehad (zie notities CGVS, p.20). U zei dat alles min of meer normaal verliep, en dat ze alles [uw bagage] zeer goed nagekeken hebben. Ze hebben echter niets ingehouden, en u kon alles meenemen. Ook aan de paspoortcontrole kende u geen problemen. Gevraagd of u zelf bang was op de luchthaven, zei u dat u schrik had omdat het de eerste keer was dat u het land verliet, en u wist dat het definitief ging zijn. Gevraagd of u niet bang was voor andere dingen die zouden kunnen gebeuren op de luchthaven, zei u enkel dat u bang was dat men een document zou vragen van de vader van uw zoon N., waarin hij toestemming zou geven voor zijn zoon om het land te verlaten, maar dit is niet gebeurd. **Gezien u geen enkel probleem had om met uw eigen, geldig paspoort Venezuela te verlaten, kan enkel worden geconcludeerd dat u geenszins door de Venezolaanse autoriteiten wordt gezocht.** Sterker nog, op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan gevreesd te hebben om door de Venezolaanse autoriteiten te worden aangehouden op de luchthaven, wat er geenszins op wijst dat u Venezuela verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Ten slotte, is het absoluut niet duidelijk wat u vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Venezuela. Gevraagd wat er met u zou gebeuren indien u naar Venezuela zou moeten terugkeren, stelde u vooral te vrezen voor uw nicht die op dit moment in uw appartement in de stad Merida verblijft (zie notities CGVS, p.21). U stelde dat men dreigde uw huis binnen te vallen. Daarnaast stelde u dat u gewoon niets meer hebt om van te leven. U zei niets meer te weten van de directeur of de superieuren, en niet te weten of zijn nog in de stad Merida verblijven, omdat vele mensen het land [Venezuela] reeds verlaten hebben.

Nogmaals uitdrukkelijk gevraagd wat er met u zou gebeuren indien u naar Venezuela zou terugkeren, zei u dat u geen idee had, omdat u niet weet of die personen [die u bedreigden] nog in Venezuela aanwezig zijn. U zei geen informatie over hen te hebben, en niet te weten of zij zich alles nog herinneren.

Aldus, bent u geenszins in staat om duidelijk te maken wat u nu eigenlijk vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, Venezuela, en evenmin bent u in staat een concrete of specifieke actor van vervolging te omschrijven.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip **reëel risico** wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precarie omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door

artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling.

Dit betreft in essentie **ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard** die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire) blijkt dat het gros van het geweld dat in Venezuela plaatsvindt er de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Niettegenstaande sommige gewapende groeperingen, zoals de guerrillabewegingen uit Colombia, de Bolivarian Liberation Forces en de stedelijke collectivos, hun criminele activiteiten combineren met een politiek discours ter ondersteuning van het Chávez project, is economische verrijking het primaire doel van de in Venezuela gepleegde misdaden. Het merendeel van het geweld in Venezuela is bijgevolg niet zuiver conflict-gerelateerd en doorgaans doelgericht van aard.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld er wijdverspreid, doch benadrukt dat dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Venezuela actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, voorgelegde originele Venezolaanse paspoorten, van uzelf en uw zoon, uw Venezolaanse identiteitskaart, uw rijbewijs, de geboorteakte van uzelf, en van uw zoon, uw attest van leerkracht, en uw attest van toewijzing aan de school, en uw reisdocumenten, weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Zij bevestigen enkel uw identiteit, uw levenspad en uw reisweg naar België.

Wat betreft het door u neergelegde bewijs dat u militant was voor de politieke partij "Un Nuevo Tiempo" in Venezuela, dient opnieuw opgemerkt, dat dit document niets wijzigt aan bovenstaande vaststellingen.

Uw sympathie voor de partij Un Nuevo Tiempo, wordt immers in bovenstaande vaststellingen niet in vraag gesteld. Bovendien, heeft u zelf gesteld dit document enkel te hebben aangevraagd omwille van uw verzoek tot internationale bescherming in België (zie notities CGVS, p.13).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. 2 Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 20 november 2018 een schending aan van "de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen"; "het artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens"; "het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen"; "artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen"; "van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekers geven een korte theoretische uiteenzetting. Zij halen de algemene situatie in Venezuela aan en bespreken de bijzonder complexe veiligheidssituatie, hierbij verwijzend naar verschillende (internationale) bronnen ("COI Focus VENEZUELA Situation Sécuritaire, 29 avril 2018 (Update)"; "IACHR Inter-American Commission on Human Rights, Situation of Human Rights in Venezuela, 31/12/2017"; "OFPPRA, Venezuela, Les groupes mafieux et paramilitaires, 22/11/2016"; "HRW, Crackdown on dissent. Brutality, torture and political persecution in Venezuela, 29/11/2017"; "UN Human Rights office of the high commissioner, Human rights violations in the Bolivarian republic of Venezuela: a downward spiral with no end in sight, june 2018"). Zij wijzen tevens op de economische en sociale situatie, alsook op het feit dat vrouwen in het bijzonder slachtoffer zijn ("UN News Service, Human rights chief calls for international probe on Venezuela, following 'shocking accounts of extrajudicial killings', 22 June 2018"; "'United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office, Human Rights and Democracy Report 2017 — Venezuela" — rapport van 16 juli 2018"; "'Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela: a downward spiral with no end in sight", opgesteld door het Bureau van de Hoge Commissaris van Verenigde Naties voor Mensenrechten, juni 2018"; "'The collapse of the Venezuelan health system", The Lancet, 7 april 2018"; "United Kingdom: Foreign and Commonwealth Office, Human Rights and Democracy Report 2017 - Venezuela, 16 July 2018"; Verzoekers halen het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse zaken voor Venezuela aan (Reisadvies voor Venezuela op 10 oktober 2018), alsook een persartikel ("Venezuela richting afgrond: We zijn op weg naar een situatie zoals in Zimbabwe", gepubliceerd 29 augustus 2018").

Verzoekster benadrukt dat "dat haar broer erkend werd als vluchteling en dat zijn problemen hun oorsprong vinden in Venemedia en de politieke boodschappen die er werden verspreid" en dat haar ouders vervolgens ook problemen gekend hebben hierdoor voeren aan dat zij daardoor vervolgens ook problemen gekend hebben. Verzoekster wijst erop dat verschillende leden van Venemedia Comunicacion werden bedreigd en vervolgd en dat ze allen het land ontvlucht hebben. Verzoekers menen dat hun relaas niet zonder dat van verzoeksters broer, haar ouders en het relaas van de leden van Venemedia kan onderzocht worden, daar ze allemaal gelinkt zijn.

Waar verweerder geen geloof hecht aan het feit dat verzoekster verplicht werd sociale wetenschappen te onderrichten aangezien ze met dit vak de leerlingen had kunnen beïnvloeden met haar eigen politieke standpunt, stelt verzoekster dat het niet gaat "om welk vak ze verplicht werd les te geven maar wel het feit dat ze nooit de gelegenheid kreeg om in haar vak les te geven alhoewel er meer uren beschikbaar waren".

Zij geeft aan dat het voor een wiskunde “geest” en wiskundige in het algemeen is het “denigrerend” is om sociale wetenschappen te onderwijzen en dat het een manier was voor de directie om haar te straffen. Het argument van verwerende partij heeft volgens verzoekster geen enkele zin daar, als verzoekster haar leerlingen had willen beïnvloeden, het weinig uitmaakte dat ze sociale wetenschappen of wiskunde onderwijst.

Daarenboven zou verzoekster willen benadrukken dat in tegenstelling tot wat verwerende partij meent, het onmogelijk is voor een directie om een genoemde leraar te ontslaan, met uitzondering van een ernstige fout, en dat ze een overeenkomst heeft met het Ministerie van het Onderwijs en niet met haar directeur. Ze stelt dat ze naar een andere job heeft gezocht maar dat ze de toestemming moest krijgen van het Ministerie en had al gevraagd om van Valencia naar Merida te veranderen. Zij wijst erop dat het ook beter was voor haar directeur om haar in het oog te houden, haar te controleren en haar op te sluiten. Verzoekster voert aan dat verweerder haar relaas beoordeelt zonder rekening te houden met de contextuele elementen: *“Zoals verzoekster zei, had ze een goede job en kon het risico niet lopen om werkloos te zijn daar de sociale en economische toestand in Venezuela al verslechterd was. Ze had dus enkel de keuze om haar politieke meningen te verzwijgen of te vluchten, de keuze om van haar job ontslag te nemen en geen inkomsten meer hebben was geen mogelijkheid aangezien de toestand in Venezuela. Verzoekster heeft eerst besloten om haar politieke meningen te behouden, tot op het moment dat haar minderjarige zoon bedreigd werd. Vervolgens heeft ze haar leven en die van haar zoon beschermd en besloten om te vluchten. Er was geen andere keuze.”.*

Verzoekster meent dat het “normaal” en “aannemelijk” is dat zij niet weet wie haar anoniem probeert te bereiken en te bedreigen en wie schade aan haar auto heeft gebracht. Zij stelt dat de gebruikte woorden (“waarschijnlijk”) bewijzen van voorzichtigheid zijn daar verzoekster niet weet wie het gedaan heeft maar wel vermoedens aangezien de algemene context van repressie van tegenstanders in Venezuela.

Aangaande de problemen van haar ouders stelt verzoekster als volgt:

“Venemedia en de leden hiervan werd bedreigd sinds 2014 en dit was de reden waarvoor de broer van verzoekster naar België is gevlucht en hier de vluchtelingenstatus kreeg;

De bedreigingen van Venemedia en Notilogia.com gaven aan dat de artikelen m.b.t. tegenstanders van de regime moesten verwijderd zijn en niet meer gepubliceerd zijn ;

Verzoekster was op de hoogte, terwijl ze nog met haar ouders woonde, dat Venemedia bedreigingen kregen, op dit moment waren het nog geen bedreigingen die haar vader persoonlijk viseerden;

Vader van verzoekster was de voorzitter van Venemedia en Notilogia.com maar werkte niet in het dagdagelijks leven van dit media, hij was enkel een beheerder zonder en had belangen in de vennootschap, hij kende dus niet precies de inhoud van al de artikels die gepubliceerd werden;

Vader van verzoekster, alhoewel hij in het algemeen geen kennis had van de artikels die gepubliceerd werden op Notilogia.com, had wel kennis van de brief die haar dochter gepubliceerd had en dit is ook normaal aangezien hun aanverwantschap : ze spraken over politiek en verzoekster deelde haar intentie mee aan haar ouders;

Waarom haar vader daarover niets tijdens het gehoor iets vertelde kan verzoekster niet uitleggen maar ze kan wel benadrukken dat de vragen gesteld aan haar vader algemeen waren “waarom heeft u dochter asiel aangevraagd”;”.

Verzoekster wijst erop dat ze lid is van de politieke organisatie “Un nuevo Tiempo” en dat dit niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Zij betoogt dat het feit dat verzoekster lid is van een oppositiepartij genoeg is om in haar hoofd een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken aangezien de politieke en actuele context in Venezuela en de systematische vervolgingen van tegenstanders. Ze heeft een openbare brief op een website gepubliceerd waar ze publiek haar mening uit over de regering. Ze is dus zichtbaar en een gemakkelijk doelwit of prooi voor de overheid. Daarenboven benadrukt verzoekster dat haar broer als vluchteling in België erkend werd omwille van zijn politieke acties, ook met andere leden van Venemedia Comunicacion en dat verzoekster ook een risico loopt om met heel haar familie aan Venemedia en Notilogia.com worden gekoppeld, wat ze ook zijn. Er is volgens verzoekster een risico tot vervolging voor de familie O.-G. die aan een oppositiepers kan worden gekoppeld en waarvan leden al erkend werden als vluchteling. Zij betoogt dat de ‘kwaliteit van politieke tegenstander’ aan verzoekster en aan heel haar familie moet worden erkend en dat dit genoeg is om een gegronde vrees in hun hoofd aannemelijk te maken, gezien op de algemene situatie in Venezuela.

Verder betoogt verzoekster dat ze nooit heeft beweerd dat er een nationaal onderzoek aan de gang was en dat ze nationaal gezocht werd, doch dat haar politieke acties gekend werden door haar directeur en door mensen die haar bedreigden.

Dat de politie van de luchthaven daar niets over weet is “normaal” aangezien de algemene repressie tegenover tegenstanders die in Venezuela bestaat (stuk 9). Het louter feit dat verzoekster niet erkend werd door een politieagent tijdens een paspoortcontrole bij de luchthaven waar duizenden mensen elke dag doorreizen is onvoldoende om de objectieve elementen van de verklaringen van verzoekster te ondermijnen en haar vrees tot vervolging ongegrond te beoordelen.

Verzoekers vragen om hen “het statuut van vluchteling te erkennen of de subsidiaire bescherming toe te kennen; In ondergeschikte orde, hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, In nog ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen”.

2.2. Stukken

Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers volgende stukken:

- “3. IACHR Inter-American Commission on Human Rights, Situation of Human Rights in Venezuela, 31/12/2017;
4. HRW, Crackdown on dissent. Brutality, torture and political persecution in Venezuela, 29/11 /2017;
5. UN Human Rights office of the high commissioner, Human rights violations in the Bolivarian republic of Venezuela: a downward spiral with no end in sight, june 2018;
6. UN News Service, Human rights chief calls for international probe on Venezuela, following 'shocking accounts of extrajudicial killings', 22 June 2018 ;
7. Reisadvies voor Venezuela op 10 oktober 2018, www.diplomatie.belgium.be;
8. Venezuela richting afgrond: We zijn op weg naar een situatie zoals in Zimbabwe”, gepubliceerd 29 augustus 2018;
9. Artikel HRW, 15/11/2018”.

Bij aanvullende nota van 14 juni 2019 voegt verweerder volgende stukken:

- “1) COI Focus Venezuela : situation socio-économique 20 april 2018
- 2) Venezuela. Situational update and 2019 outlook
- 3) Venezuela blackout. With the electricity out, I can't get my chemo (29 maart 2019)
- 4) Venezuelans scramble for food and water as oil exports hit by blackout (11 maart 2019)
- 5) 10 things you need to know about Venezuela's human rights crisis (18 februari 2019)
- 6) AI-Venezuela 2017-2018
- 7) The Darkest Hours. Power Outages Raise the Temperature in Venezuela (18 maart 2019)
- 8) Venezuela. All you need to know about the crisis in nine charts (4 februari 2019)
- 9) Venezuela's elite restaurants thrive as food shortages worsen (22 februari 2019)
- 10) The Maduro diet: food v. freedom in Venezuela (9 juli 2018)
- 11) Venezuelans turn to food production amid crisis (28 maart 2019)
- 12) Getting food to your fridge is a full-time job in Venezuela (25 april 2019)”.

Bij aanvullende nota van 20 juni 2019 voegen verzoekers volgende stukken:

- “1. CEDOCA, COI FOCUS Venezuela, Februari 2019;
2. LeMonde.fr, “Venezuela : près de vingt pays européens reconnaissent”, 3 februari 2019;
3. Human Rights Watch, “Venezuela: arrestations et recours à la force meurtrière contre des manifestants », 25 januari 2019 ;
4. La Libre, « Une tentative de soulèvement fait 69 blessés au Venezuela : « Une escarmouche Putschiste », 1er mai 2019 ;
5. Amnesty International, “Venezuela, les crimes contre l'humanité commis dans le pays requièrent une réponse ferme de la justice internationale, 14 mai 2019;
6. Reisadvies Buitenlandse zaken dd. 19.06.2019;
7. HCR, “Les demandeurs d'asile vénézuéliens renforcent la main d'œuvre au Brésil”, 16 novembre 2018;
8. LeMonde.fr, “Fin 2019, un Vénézuélien sur six aura quitté son pays”, 8 février 2019;
9. Article AFP, « L'ONU prévoit 5,3 millions de réfugiés fin 2019 », 14 december 2018 ;
10. La Libre, Venezuela: droits de l'homme et crise au menu de la visite d'une représentante de l'ONU, 19 juin 2019;
11. Artikel HRW, 15/11/2018;
12. Persbericht The Economist, “A blackout deepens Venezuela's woes, 14 maart 2019;
13. HRW, World report 2018;
14. HRW Report, 4 april 2019, beschikbaar op:

Bij aanvullende nota van 24 juni 2019 voegt verweerder de COI Focus "Venezuela: veiligheidssituatie (addendum)" van 14 juni 2019.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van hun verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging vanwege de Venezolaanse autoriteiten niet aannemelijk is. Verzoekers werden de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekster weinig geloofwaardige verklaringen aflegde aangaande haar problemen als lerares op haar school in Merida en de daaropvolgende bedreigingen tegen haar en haar familie; (ii) dat haar verklaringen aangaande de bedreigingen tegenstrijdig waren aan die van haar ouders (iii) verzoekster niet aannemelijk heeft weten te maken enige vrees voor vervolging te koesteren in haar land van herkomst omwille van haar lidmaatschap van de politieke organisatie Un Nuevo Tiempo; (iv) verzoekster met haar eigen geldig Venezolaans paspoort Venezuela heeft verlaten; (v) verzoekster niet in staat is om duidelijk te maken wat zij vreest ingeval van terugkeer, noch in staat is om een concrete of specifieke actor van vervolging te omschrijven. De commissaris-generaal kan in diens oordeel echter niet worden bijgetreden.

2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoeksters broer D. als vluchteling werd erkend in België, nadat hij Venezuela ontvluchtte in 2015 omwille van problemen met de Venezolaanse autoriteiten ten gevolge van de politieke boodschappen die via zijn bedrijf Venemedia Comunicacion en de virtuele krant Notilogia.com werden verspreid (notities van het persoonlijk onderhoud van 14 september 2018 (hierna: notities), p. 5). Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat ook haar vader voorzitter was van dit bedrijf (notities, p. 5) en dat haar ouders bij haar inwoonden (notities, p. 7).

2.4.3. In de bestreden beslissing wordt terecht gewezen op de individuele beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Niettemin dient te worden vastgesteld dat verzoeksters ouders en broer gelieerd zijn aan het regeringskritisch mediabedrijf Venemedia Comunicacion en dat bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming rekening moet worden gehouden met het gegeven dat haar broer D., zaakvoerder van Venemedia Comunicacion, Venezuela ontvluchtte uit vrees voor vervolging omwille van de politieke boodschappen die via zijn bedrijf werden verspreid en in België internationale bescherming verkreeg en dus zijn vrees voor vervolging werd aangenomen.

2.4.4. Verder dient vastgesteld dat verzoekster lid is van de politieke organisatie Un Nuevo Tiempo. Zij legt een document neer dat aantoonst dat zij militante is voor deze partij. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoeksters lidmaatschap van deze politieke partij niet in twijfel trekt, doch oordeelt dat verzoekster niet aannemelijk heeft weten te maken dat zij enige vrees voor vervolging dient te koesteren ingeval van terugkeer naar Venezuela omwille van dit lidmaatschap. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in het jaar 2014 lid werd van de partij Un Nuevo Tiempo, die zich wilde verzetten tegen de regerende partij van president Maduro (notities, p. 11).

Zij stelde dat zij toetrad op aanraden van haar huidige vriend A., die reeds lid was van de partij en wiens ex-schoonbroer secretaris van de partij en parlementslid was (notities, p. 13). Verzoekster verklaarde dat ze geen hoge functie had binnen de partij en actie ondernam wanneer er extra hulp nodig was, zoals het verzamelen van handtekeningen en het bijwonen van vergaderingen van de leiders (notities, p. 13). Gelet op de huidige politieke context en de doelgerichte vervolging van politieke tegenstanders in Venezuela (zie *infra*) kan de commissaris-generaal niet worden bijgetreden waar deze stelt dat verzoeksters vrees voor vervolging ingeval van terugkeer naar Venezuela niet aannemelijk is te meer verzoekster deel uitmaakt van een politiek actieve familie.

2.4.5. Verzoeksters vrees voor vervolging vanwege de Venezolaanse autoriteiten omwille van haar politiek profiel strookt met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor hun aanvraag. Zo blijkt uit de informatie in het administratief dossier, de bij het verzoekschrift gevoegde informatie en de bij aanvullende nota's neergelegde informatie de problematische situatie voor personen met een politiek dissidente mening in Venezuela.

De COI Focus "*Venezuela: Situation sécuritaire*" van 20 april 2018 – toegevoegd aan het administratief dossier – vermeldt dat de veiligheidssituatie bijzonder complex en gewelddadig, zelfs extreem gewelddadig is. De situatie wordt in 2017 gekwalificeerd als pre-conflict maar het land riskeert binnenkort te imploderen en in een burgeroorlog of politieke oorlog verzeild te raken (COI Focus "*Venezuela: Situation sécuritaire*" van 20 april 2018, p. 8). Verder blijkt uit deze COI dat burgers met een specifiek profiel – overheidskritische stemmen zoals politieke opposanten, mensenrechtenactivisten en journalisten, maar ook anderen met een minder gedetermineerd profiel – worden geviséerd en te maken krijgen met geweld gepleegd door het Venezolaans leger, de politie, de inlichtingendiensten en de "*Colectivos chavistas*" (COI Focus "*Venezuela: Situation sécuritaire*" van 20 april 2018, p. 45). De COI Focus "*Venezuela: veiligheidssituatie*" (addendum) van 14 juni 2019 vermeldt dat de repressie van politieke tegenstanders van het Maduro-regime is toegenomen na een poging tot staatsgreep van 30 april 2019 (COI Focus "*Venezuela: veiligheidssituatie*" (addendum) van 14 juni 2019, p. 6, p. 7). Tevens wordt vermeld dat Maduro "*colectivos*" herhaaldelijk heeft opgeroepen om op te treden tegen politieke opposanten en demonstranten (COI Focus "*Venezuela: veiligheidssituatie*" (addendum) van 14 juni 2019, p. 7). De COI verwijst naar een rapport van Amnesty International waaruit blijkt dat het geweld tegen (vermeende) tegenstanders van de overheid doelgericht is (COI Focus "*Venezuela: veiligheidssituatie*" (addendum) van 14 juni 2019, p. 8).

Uit de door verzoekers neergelegde rapporten – het rapport "*Situation of Human Rights in Venezuela*" van IACHR van 31 december 2017, het rapport "*Venezuela, Les groupes mafieux et paramilitaires*" van OFPRA van 22 november 2016, het rapport "*Crackdown on dissent. Brutality, torture and political persecution in Venezuela*" van HRW van 29 november 2017, het rapport "*Human rights violations in the Bolivarian republic of Venezuela: a downward spiral with no end in sight*" van UN Human Rights office of the high commissioner van juni 2018 en het rapport "*Human rights chief calls for international probe on Venezuela, following 'shocking accounts of extrajudicial killings'*" van UN News Service van 22 juni 2018 – komt naar voor dat het geweld een impact heeft op het dagelijkse leven van de volledige bevolking, dat vrouwen in het bijzonder slachtoffers zijn, dat verschillende bendes, paramilitaire groeperingen actief zijn en geweld uitoefenen ten aanzien van de bevolking, dat deze bendes en groeperingen in veel gevallen politiek gelinkt zijn aan de overheid of door de overheid worden getolereerd, dat iedereen die zich kritisch uit ten aanzien van het regime vervolging riskeert, dat er straffeloosheid heerst, dat de bevolking er niet meer in slaagt te voorzien in elementaire basisbehoeften en de situatie verder zal verslechteren, dat de staat bewust weigert de situatie van haar bevolking te verbeteren door het weigeren van humanitaire hulp en dat de reeds zeer beperkte toegang tot economische en sociale rechten verder wordt beperkt door ze afhankelijk te maken van loyaliteit aan de heersende partij en door corruptie.

Ook uit artikelen en rapporten door verzoekers neergelegd bij aanvullende nota – "*Human Rights Watch, 'Venezuela: arrestations et recours à la force meurtrière contre des manifestants', 25 januari 2019*"; "*La Libre, « Une tentative de soulèvement fait 69 blessés au Venezuela : « Une escarmouche Putschiste », 1er mai 2019*"; "*Amnesty International, 'Venezuela, les crimes contre l'humanité commis dans le pays requièrent une réponse ferme de la justice internationale, 14 mai 2019*"; "*Reisadvies*

Buitenlandse zaken dd. 19.06.2019"; "Article AFP, « L'ONU prévoit 5,3 millions de réfugiés fin 2019 », 14 december 2018"; "La Libre, Venezuela: droits de l'homme et crise au menu de la visite d'une représentante de l'ONU, 19 juin 2019"; "HRW, World report 2018", "HRW Report, 4 april 2019"; "UNHCR, "Guidance note on international protection considerations for Venezuelans" van mei 2019" – blijkt dat politieke tegenstanders en demonstranten geïsoleerd worden door de veiligheidsdiensten.

Uit deze artikelen en rapporten komt naar voren dat er een harde repressie heerst tegen manifestanten en opposanten en dat er sprake is van arbitraire arrestaties, foltering en extrajudiciële executies door de Venezolaanse veiligheidsdiensten. Tevens worden (dissidente) burgers berecht in militaire rechtbanken.

2.4.6. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een verzoeker om internationale bescherming het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de verzoeker om internationale bescherming zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de verzoeker om internationale bescherming in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Ook indien de Raad niet geheel overtuigd is van bepaalde aspecten van verzoeksters vluchtrelaas –waaronder verzoeksters voorgehouden problemen met de directie op haar school, de vaststelling dat zij geen enkel bewijs voorlegt van de publicatie van de brief aan de directie van haar school op de nieuwssite van haar broer Notilogia.com – toont verzoekster haar politiek profiel genoegzaam aan. Gelet op het voorgaande wordt aan verzoekster het voordeel van de twijfel toegekend.

2.4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aantonen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partijen wordt erkend.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK